

Хитрости на Высочайши

прéдеми, и идéте въ злы́ятъ си часъ О беззакóнны и безчеловѣчны! зашóто сегà азъ позна́вямъ я́вно, какъ женà неизавлáвъ дрúго, Освѣнь врёда: и жéнскіо рóдъ сѣи плѣвели и несогласіа, и Отъ ко́кто кáща трáгне да излѣзне, тégли подира си съ вáдица шóто мóже: а въ ко́кто влáза, занóса пла́мекъ и Огнь, тóй жéнскій рóдъ ё́ една крина, пáлна съ измáмы и предáтельства: тóа рóдъ ё́ пропастьтá на мáката, въ ко́кто съ чéвятъ непрестáнно плáчу вéте и жалбыте на Ска́нните мáжъ. Тóа рóдъ ё́ разорѣнieto на Бащíте, мученieto на Ма́йките, вьчъ (камшикъ) на Брáтiята, срамъ на Срóдницыте, разорѣнiе на кáщите: и въ кратцѣ женыте съ мóченiе и скрáвь на сичкiятъ Рóдъ чело́вческiи идéте сички въ злы́ятъ си часъ, и вéче недохо́ждайте прéдъ мéне, лóкáвы дóхове я́дски. О какáвъ матéжъ! каквò сокрóшенiе напра́вихъ тiа безёмныте за нишо и никáкво. Но азъ ако сà набчáкъбi ё́ пречíната на товà дѣло, ще мѣ заплатá както мѣ прилчáвъ, ё́то, чи сà махнáхъ и Отидóхъ въ злы́ятъ си часъ безчеловѣчныте тiа жены, коiто мáлко Останà дами извáдятъ Очiте съ прáстыте си.

Като си Отишли женыте, и Цáрьо са оумири́лъ мáлко: а Бертóлдолъ сѣдѣлъ на Осóбно мѣсто и слáшалъ сичко: и понéже благополéчно са препрòвóдилъ оумáтъ мѣ, засмѣ́лса и Оти́швалъ прéдъ Царь, и рéкълъ:

Б. Шо дѣмáшъ, О Царю? азъ, не ли ти рéкохъ, какъ днэсъ прéдъ да Оти́дешъ да спи́шъ, ще прочетéшъ книгата протiвно, Отъ кóлкото вчэра из-